

R. FUENTES

UN HOME QUE FA EN EL SUD

Rodolfo Torres

CENTRE
OVIDI
MONTLLOR
ALCOI

CENTRE OVIDI MONTLLOR

R. FUENTES

UN HOME QUE FA EN EL SUD

Rodolfo Torres

CENTRE OVIDI MONTLLOR

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR:

Armand Alberola
Manuel Boix
Romà de la Calle
Fernando Castro
Carles Cortés
Tomàs Llorens
Miquel Navarro
Wences Rambla
Isabel-Clara Simó
Vicent M. Vidal

DIRECCIÓ:

Antoni Miró

FOTO:

Lucía Guichon

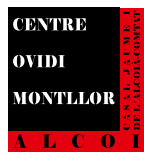
Autor: Antoni Miró

Títol: Faré vacances 2012

Tècnica: Corten 500x240x42

Lloc: Passeig Ovidi Montllor

Col·labora i Patrocina:

© AMB-DISSENY

© CENTRE OVIDI MONTLLOR

© DELS AUTORS

EDITA: AJUNTAMENT D'ALCOI

CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA DELS TEXTOS

I TRADUCCIÓ: XIMO VICTORIANO

MAQUETACIÓ: AMB i AGA

DIPÒSIT LEGAL: A 460-2017

GRÀFIQUES ALCOI S.L.U.

ELS AUTORS CEDEIXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ

UN HOME QUE FA EN EL SUD RODOLFO EDUARDO TORRES, *EL GAUCHO*

I.

Que quede constància que aquest no és un text més o menys intel·lectual sobre un artista que mostra el seu treball. Açò és personal. No pot ser d'una altra manera, ja que *el Gaucho* i jo som amics des de fa més de 40 anys. I no tan sols amics; en realitat, fent música, teatre o somiant (i delirant) qualsevol altre projecte, ens convertim en germans adoptius mutus. Açò va succeir/succeeix en una petita ciutat anomenada Santa Lucía, al sud de l'Uruguai i, per tant, al sud del món, una ciutat amb esplendors passats, trens i mansions, avui sense esplendor, mansions i quasi sense trens, però amb fantasmes d'eixos passats que recorren sigil·losament els seus carrers de pedra, es reuneixen en cercles secrets sota els fanals grogosos de les seues cantonades preferides i es dilueixen ràpidament en la boira que ve del riu o tal vegada del temps mateix, quan algú els descobreix o creu descobrir-los.

Des de l'adolescència i encara des de la infantesa –al taller del *Bimbo* Amaro del província “Club 23 de Març”, on pintàvem temperes de primitiva factura– els interessos múltiples del *Gaucho* es van anar expandint en la música, en la pintura i en la literatura, però sobretot a pensar més lluny, a vegades, massa lluny. Tant que, paradoxalment, va triar quedar-se al seu poble natal, prop de la gent, si tinc en compte que, potser, el seu vol podria haver-lo dut molt alt, a l'èxit –en els termes en què l'èxit es mesura en aquests dies–. Si admire algú (i admire poca gent que estiga viva) eixe és el *Gaucho*. Sobretot perquè és capaç de desprendre's d'ambicions i, ignorant famés i protagonismes, es lliura al treball amb la gent comuna, contagiant i extraient d'ells i amb ells, expressions artístiques genuïnes, tan vives i commovedores com els somriures de satisfacció que il·luminen els seus rostres davant la labor acabada: un mural creat i pintat pels veïns d'un barri o pels xiquets en una escola de l'interior, un concurs fotogràfic per als petits fotògrafs amb les XO del pla Ceibal i Negroporte, un lloc i una biblioteca perquè la gent que va estar internada en el patètic infern psiquiàtric de la Colònia Etchepare hi abolque les seues necessitats expressives o simplement les d'estar al costat d'uns altres éssers humans.

II.

Encara que sembla estrany, aquesta mostra de les seues obres tan llunyana del seu país natal, és la primera de Torres en una sala d'exposicions “tradicional”. El seu quefer artístic s'ha exhibit sempre en llocs “alternatius”, tant com els seus “tendals” en un canyar, en un castell de mentida quasi abandonat, una vella vil·la històrica esdevinguda centre cultural o en un viver entre flors i plantes. Però mai de la vida en els museus o sales d'exposicions

de Montevideo o qualsevol altra ciutat del seu país. Així que vostés són els privilegiats que veuen per primera vegada la seua obra exhibida de forma “convencional”.

El camí que el va dur a aquesta orfebreria del *collage*, va començar fa molts anys i prové de la pràctica del dibuix tradicional, que va anar mutant fins a desembocar en el paper tallat acuradament, imbricat fonamentalment en negres i rojos que van dialogant en el seu llenguatge particular per l'espai bidimensional, i en què uneix la maduresa del seu llenguatge plàstic –el qual, a més de en el dibuix va fer incursions en la pintura, les caixes tridimensionals i la pintura mural–, complint amb la necessitat d'invocar amb símbols, espais abstractes i altres de més figuratius, el seu camí per la vida. Això sí: comptant-hi les verdes i les madures.

Figures humanes insinuades, petits cors rojos, pomes de Saville Row i mans que s'alcen, trossos de guies telefòniques o revistes de perruqueria, línies, caixes suggerides, vénen del submarí groc i el marcat llenguatge *pop*, dels colors purs, de les nits de cinema i les cançons dels Beatles. Remeten als gravats de Klaus Voorman, però, sens dubte, també, als molt uruguaians d'Antonio Frasconi i Carlos González i a les visions de Salvador Dalí, entrades d'una paleta conceptual arreplegades a mans plenes on es poguera, i no en cap acadèmia o escola.

Els *collages* del *Gaicho* són la prova palpable que els somnis solidifiquen en algun moment, es fan tangibles, viatgen i es rebel·len (i es revelen) davant tanta virtualitat, els quals reivindiquen la connexió fonamental entre el cervell i la mà, entre ser, sentir i fer, i els permeten a vostés, espectadors, exercir de cos present l'antiquíssim ritual de guaitar l'ànima d'aquell que fa.

Art contemporani, però sense les explicacions, sense text ple de paraules buides de sentit ni plans de recorreguts conceptuals. Art que l'única cosa que demana és justament el contrari, obrir-se a sentir davant l'obra feta.

III.

A més de la seua tasca pacient de tallar paper i encolar idees, pràctica del resultat de la qual avui poden gaudir vostés, *el Gaicho* continua pelegrinant en la volta petita de la seua regió, fidel a la seua zona d'influència, puja en un òmnibus i després en un altre, i en un altre més, va d'una escola a un improvisat centre cultural, hi penja els seus *collages* i dóna suport incondicional a les obres de la gent pròxima o als enviaments del seu company Antoni Miró, agita culturalment, es mereix ajudes, però sense demanar fons governamentals ni suports oficials o extraoficials. Fa un sant camí pel bé i la sensibilitat dels altres.

RODOLFO FUENTES

Montevideo, dia nou del mes de juny de 2017

EL FAR APAGAT (2017)

COMPLEX HABITACIONAL (2016)

SANTUARI DE LA TEMPTACIÓ NECESSÀRIA (2017)
LA PECETA (2016)

SENUELO (2016)
LA INCUBADORA (2017)

EL CONFESIONARI (2016)

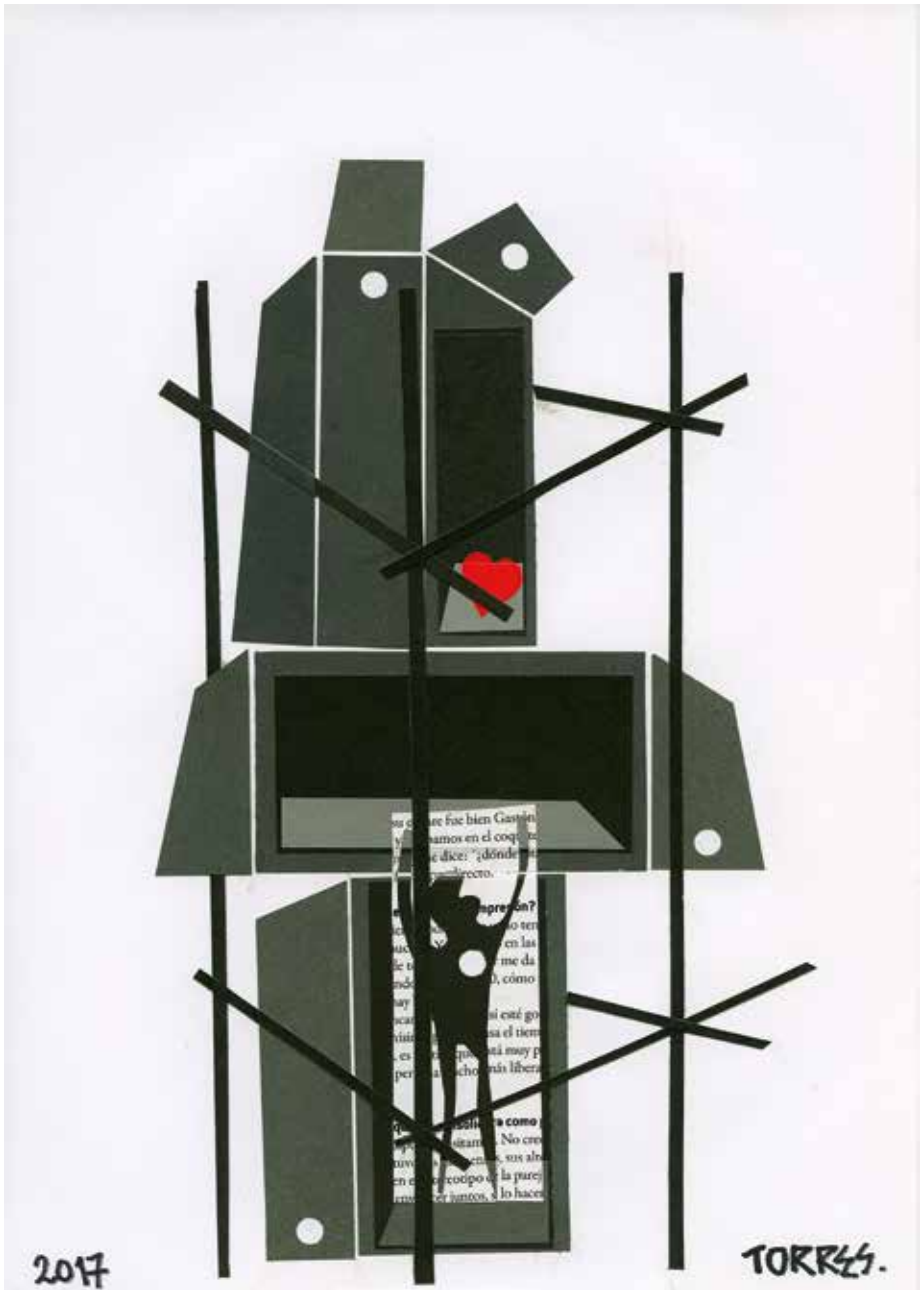

CAMÍ DE RETORN (2016)

TRIPTIC 2016

EL DESAMOR (2017)

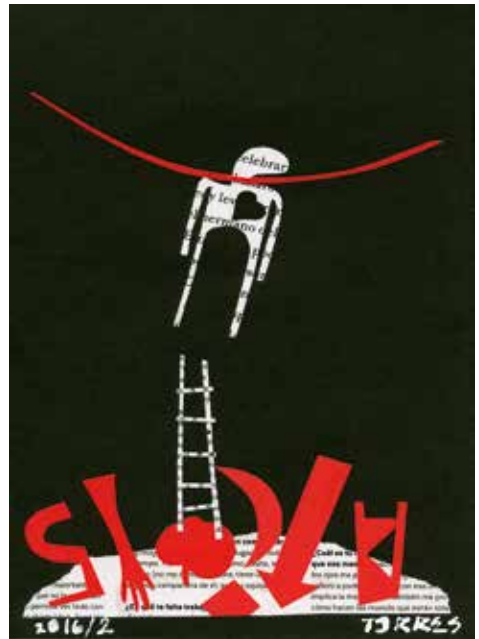
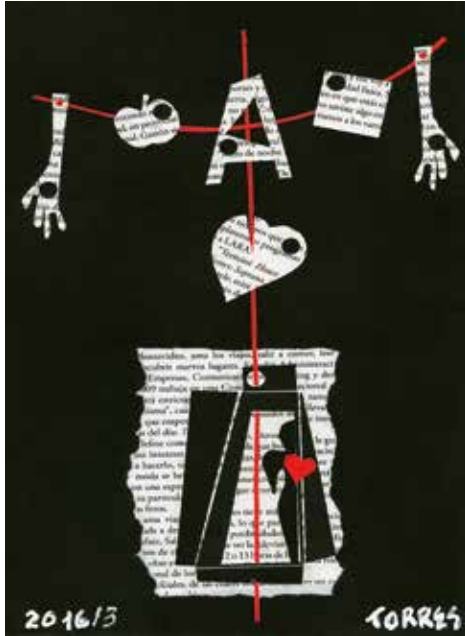
LA CASA DE DALI (2016)

EL NAVEGANT (2016)

PUJANT AL BUIT DOS (2017)

N'HI HAVIA UNA VOLTA TRES (2016)
INTERRUPCIÓ ASSISTIDA (2014)

PUJANT AL BUIT TRES (2017)
N'HI HAVIA UNA VOLTA DOS (2016)

PUJANT AL BUIT U (2017)

EN LA CREUETA (2016)

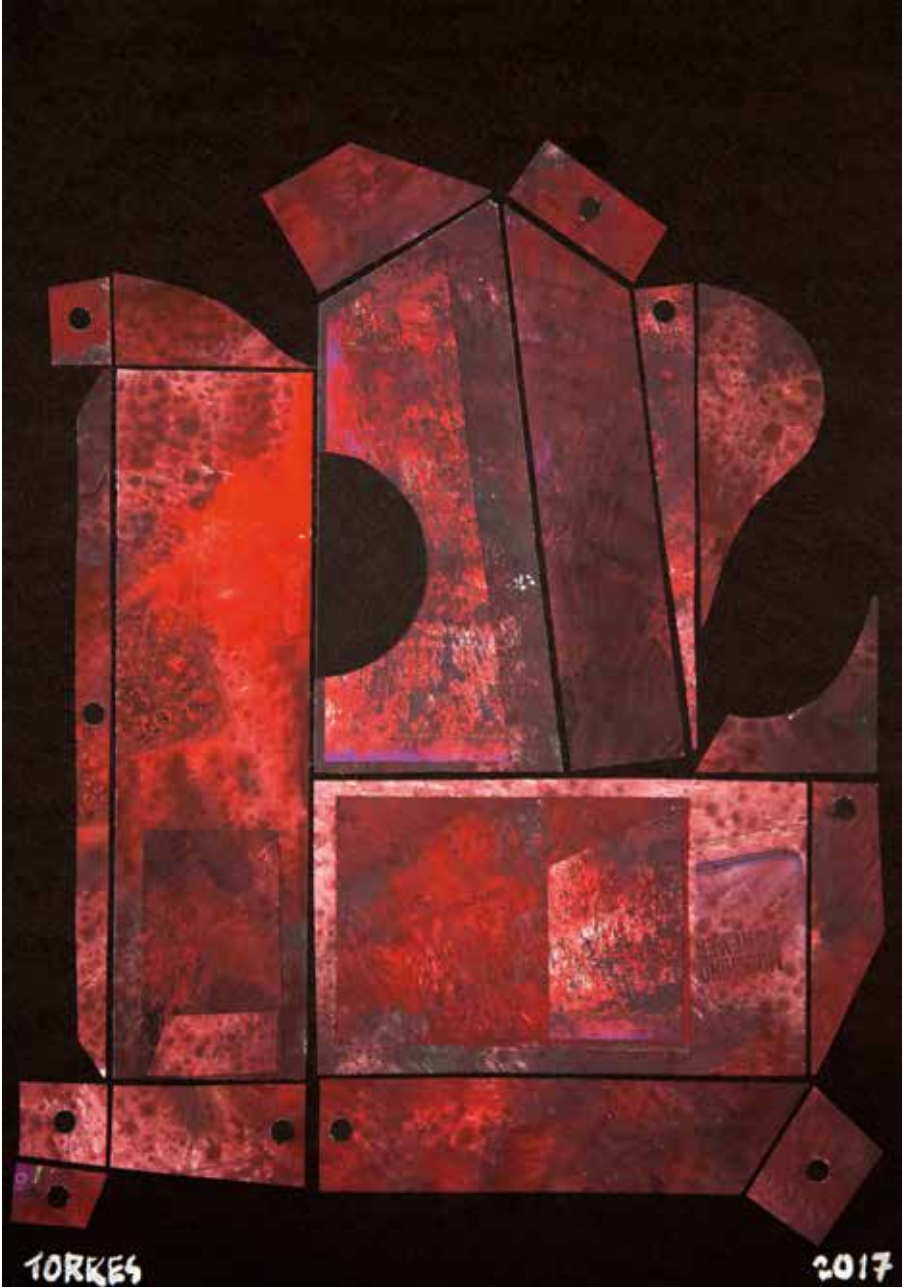

BUSCANT-ME (2017)

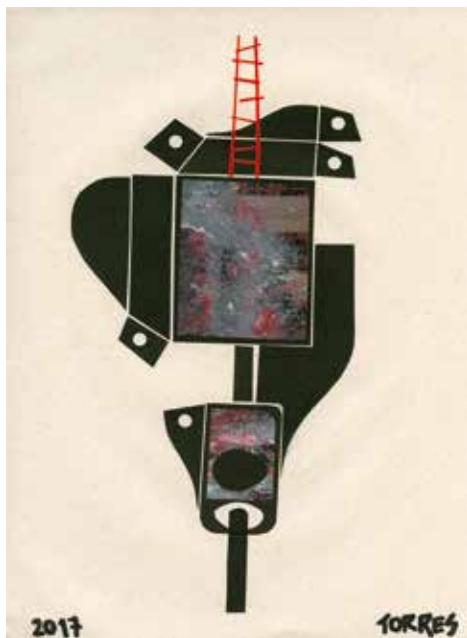

*PRESENT (2017)
LA TRAGÈDIA (2015)*

*LA INCUBADORA U (2017)
N'HI HAVIA UNA VOLTA U (2016)*

LA CASA DE LA NIT (2017)

*LA FRONTERA (2014)
PUJANT AL BUIT QUATRE (2017)*

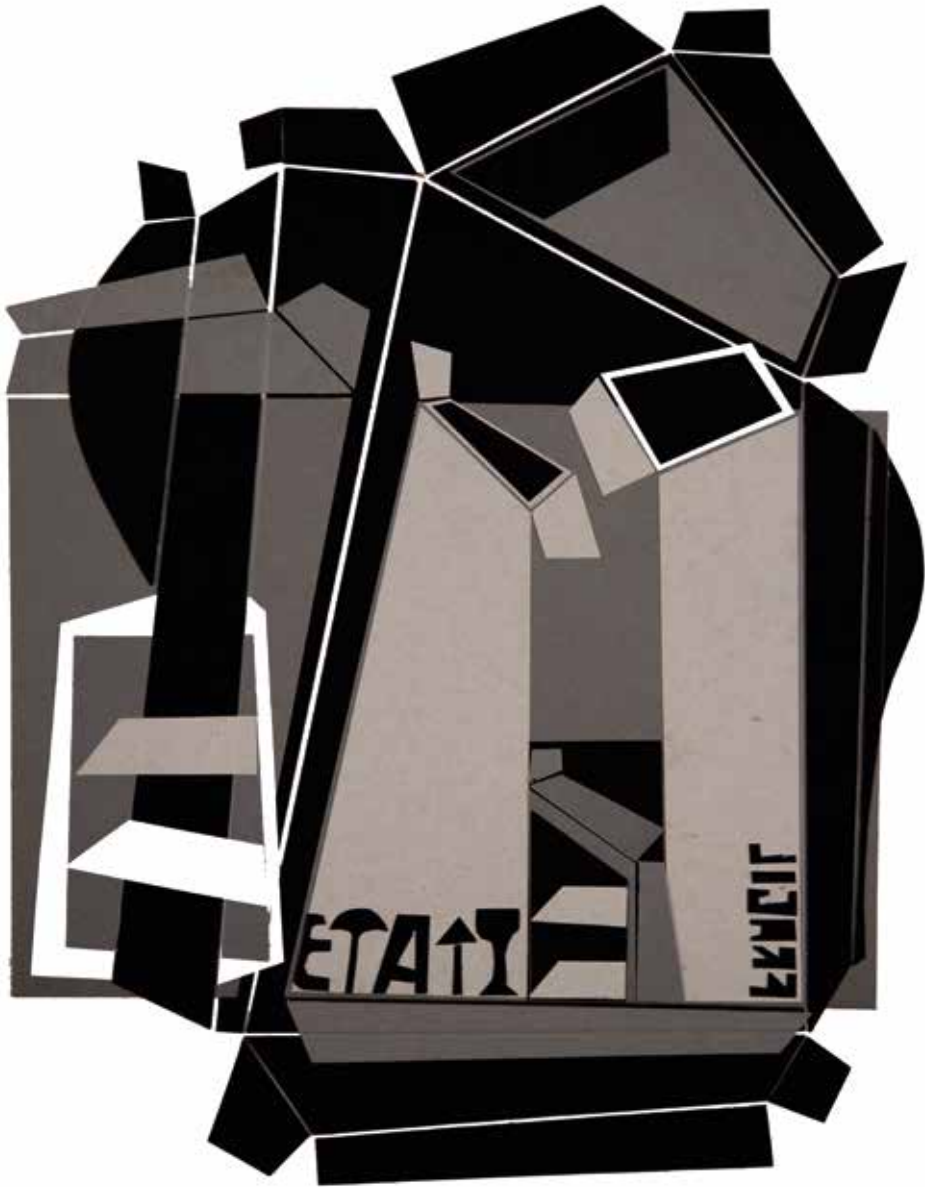
*LA INCUBADORA TRES (2017)
L'INSTRUMENT (2016)*

EL CONVENTET (2017)

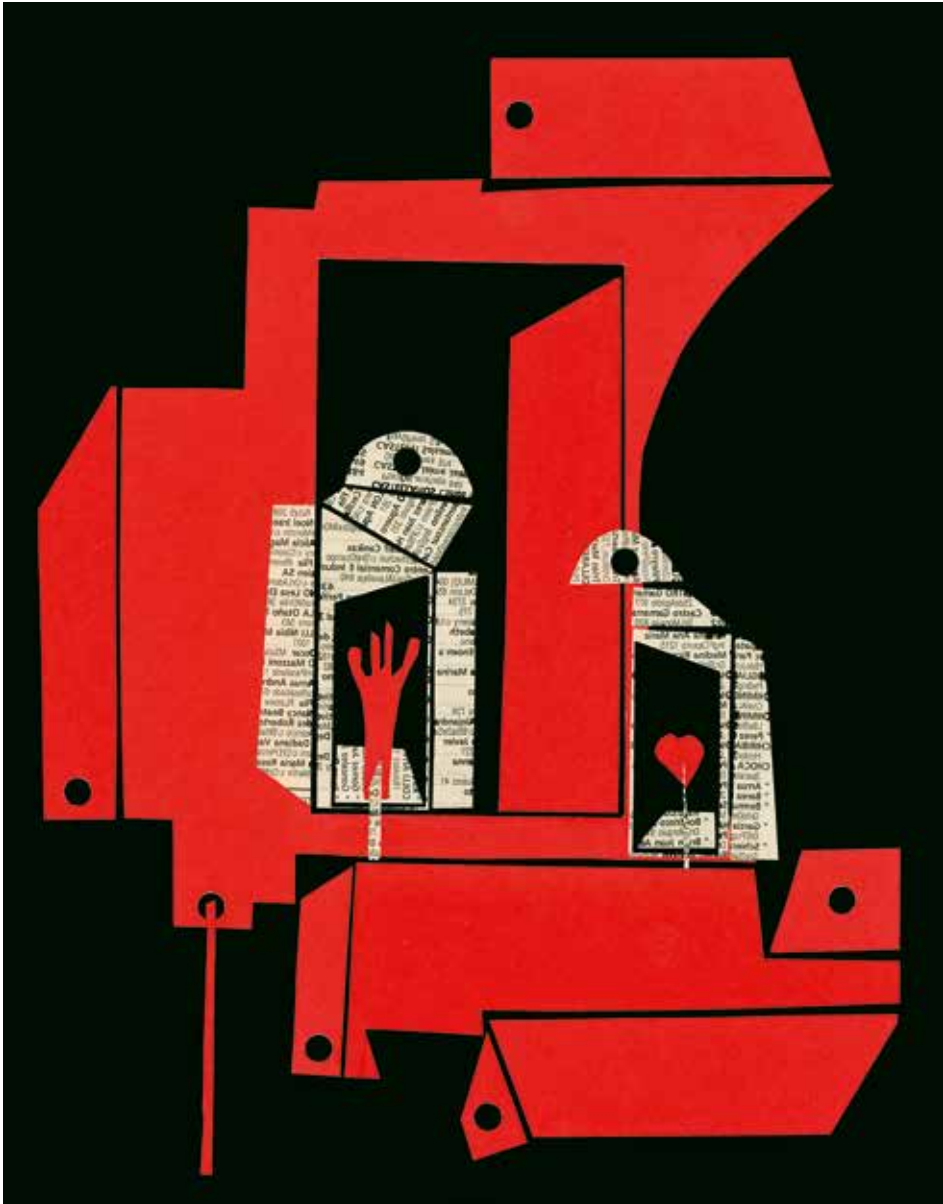
INCUBADORA 2017, Gràfica digital s/llenç 81x65

COMPLEXE 2007, Grăfica digital s/lleņ 81x65

FAR 2017, Gràfica digital s/llenç 81x65

LA "PIECITA" 2017, Gràfica digital s/llenç 81x65

SANTUARI 2017, Gràfica digital s/lleç 81x65

CONFESSIONARI 2017, Gràfica digital s/llenç 81x65

LA PIZZERIA DE JETHRO (2017)

EL BLUES DELS RETALLS

Mostra de collages

Rodolfo Torres, 8 de setembre del 1951 (Santa Lucia, Uruguai)

Dedicada a **Antoni Miró, Rodolfo Fuentes, Washington Brignoni i Lucía Guichón...** els quals amb paciència i afectes, sempre van veure en el meu treball el que jo mateix m'hi resistia a veure.

Així mateix, no m'oblidi de **María Carbajal, Julio Valdez, Ita Martínez, Atilio Dutruel, Leo Quiroz, Mariela Álvarez de Ron, Marco Manzi, Daniel Da Rosa, Alfredo Valdez, Marcos Umpiérrez, Daniela Fernández, María Victoria Velázquez, Julio Brin, Eduardo Mier, Marcelo Rabaquino, Adriana Barreto, Marcos Mateau-de, Juan Carlos Perdomo, Javier Montes...** càlids confreres de recorreguts i, sobretot, suports pacients i solidaris en aquests temps on les recerques i les seues il·lusions es trobaven amb els contratemps.

PUBLICACIONS DEL CENTRE OVIDI MONTLLOR

- 2002 1. ANTONI MIRÓ. Sota l'asfalt està la platja. (o el Molinar)
- 2003 2. CHO SANG-HYUN. L'inexpressionisme (Itinerant 2003-2004)
3. JORDI VILA. El soroll de món.
4. MÓN D'ANTONI MIRÓ. (Itinerant 2003-2004)
5. DE PAPER. Col·lectiva. (Itinerant 2003-2004)
6. SENTO MASIÀ. Renasentisme (Itinerant 2003-2004)
7. EUSEBI SEMPERE. Serigrafies. (Itinerant 2003-2004)
- 2004 8. JOAN PERIS. Textures de temps.
9. L'OVIDI CANTANT. Imatges i texts.
10. ROC CANDELA. De dalt a baix.
11. BRUNO RINALDI. Les arrels d'Europa. (Itinerant)
12. ALCOIANS I NO. Col·lectiva.
- 2005 13. ART DELS 70. Col·lectiva. (Itinerant 2004-2005)
14. RAMÓN PÉREZ CARRIÓ. Paisatges de la Bretanya.
15. ANTONI MIRÓ. A l'Ovidi. (Itinerant)
16. AL VOLTANT DE L'OVIDI. Col·lectiva.
17. IMATGES DE L'OVIDI. Col·lectiva.
18. LLUIS SANUS. Anatomies i nova taumàquia.
19. JOLANTA STUDZINSKA. Alcoi-Lublin.
20. L'AIGUAFORT. Col·lectiva. (Itinerant)
- 2006 21. DES DE L'HAVANA. Rafael Acosta i Alberto Sauri.
22. RAFAEL AMORÓS. Ser pensar fer conviure.
23. DAVID PASTOR. Hores i menuts.
24. PEP CANTÓ. Pintures d'un hivern obscur.
25. JOAN MIRÓ. Femmes.
26. EDUARD CORBÍ. L'altre jo L'altre Alcoi.
- 2007 27. RAFAEL ARMENGOL. La Cambra degli Sposi.
28. ENRIC M. PIERA. De la terra ignota, a la terra perduda.
29. ALEXANDRE SOLER. Somnis i malsons.
30. RAMON MOLINA. Finestres.
31. JOSEP GRAU GARRIGA. Dibuijar (Itinerant).
32. AURELIA MASANET. De lleugers paisatges dormits en l'aire.
33. BEATRIZ RICO. Cares i Creus.
34. MÓNICA JOVER CALVO. Paisatges en la memòria.
- 2008 35. NÚRIA FUSTER. Appomattox.
36. VANESSA PALACIOS I PASCUAL. Des de la intimitat.
37. MILA GÓMEZ I VITÓRIA. Joies del S. XX i XXI.
38. JOLANTA STUDZINSKA. Ciutats.
39. EDUARD. Xelo, a la memòria.
40. LASTRES. La pel·lícula del temps.
41. Mª LLUÏSA PÉREZ. Des de la melangia de la memòria.
- 2009 42. ARCADI BLASCO. Innovador de l'art i la tècnica ceràmica.
43. JOSEP SOU. El bosc de les paraules.
44. XAVIER PÉREZ VAQUER. Darrers Retrats.
45. XIMO CANET. Safrà, canyella... diàlegs íntims amb les espècies.
- 2010 46. JOAN BENNÀSSAR. Camí de llenaire.
47. CHO SANG-HYUN Pintures-Monotips.
48. XAVI CARBONELL. My son can do it, too.
49. GERARD GIMONA. Antologia personal.
50. MIQUEL MARTÍ I POL I ANTONI MIRÓ. Mirades creuades.
51. MATEU GAMON. L'instant de la llum.
52. TOT RECORDANT VICENT MOYA. Homenatge.
- 2011 53. JAUME ROCAMORA. Encast determinant.
54. ANGELA MALYSHEVA / FRANCESC PIERA. Caleidoscopi.
55. HANAMARO CHAKI. La cançó d'un somni.
56. JORDI VILA LLÁCER. Infinitud.
57. FERRAN GISBERT CARBONELL. Hores.
58. JUST CUADRADO. En la memòria (homenatge).
- 2012 59. CRISTINA ESCAPE. L'essencial és invisible.
60. OVIDI 70 ANYS. Antoni Miró.
61. D. MILLÀN. Art Variat.
- 2013 62. ANTONI MIRÓ. Transeïnts.
63. WENCES RAMBLA. Paisatges de la Ment.
64. ORFEU I PARIS. Ànimes perdudes.
- 2014 65. VANESSA PALACIOS. Mirades.
66. DAVID PASTOR. Vermell 24.
67. RUBÉN FRESNEDA. Alfanumèrics
68. TINO PLA. Nus
- 2015 69. ART JOVE ALCOIÀ. Generació XXI (Homenatge a Ovidi).
70. Mª LLUÏSA PÉREZ I DÍDAC BARQUERO. Mirades.
71. DORI CANTÓ. La bellesa i la vellesa.
72. NEUS BOU. Construcció de la identitat.
- 2016 73. EDUARD CORBÍ. L'espai del silenci.
74. VERÓNICA LORENZO. L'altra mirada.
75. L'OVIDIPOPULAR. 20 Aniversari. Antoni Miró.
76. XIMO CANET. Els colors de les paraules.
77. XAVIER MOLLÀ. Ètèria.
78. CARTELLS TRACTAT D'ALMISRÀ. Col·lectiva.
- 2017 79. PAU SELLÉS ALÓS. Idea de paisatge.
80. A. MONER/S. CARRATALÀ. Els cossos agredits.
81. JORDI VILA. Extracció.
82. JUANI RUZ. Instants.
83. RODOLFO TORRES. Un home que fa en el Sud.

UN HOME QUE FA EN EL SUD

Rodolfo Torres

Alcoi, 3 Octubre - 25 Novembre 2017

Col·labora i Patrocina:

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

AJUNTAMENT D'ALCOI

ACCIÓ CULTURAL
DEL PAÍS VALENCIÀ

Sabadell
Fundació

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTOS